

V ten okamžik mu připadlo, jak tenkrát večer, kdy ji potkal vračejší se z přástvy, že všimla si ihned jeho oken, že je tam tma. Po žádných jiných se neohlédla. Tenkrát toho hrubě nedbal, ale teď i po tom, co postříh, vypadal do jinak. Myslí na to i pak doma; ale jak sám o sobě pochyboval a nevěřil, a nechtěl věřit, usmál se sám sobě, co si to myslí. I je-li tomu tak, to že je na okamžik, že co taková panenka, ta že je vrtkává, nestálá. A pak — Paula byla také jako andělíček, a přece — — —

Přece mu to nebylo nemilo, a na okamžik byl tím pomýšlením jako stržén, jak by bylo hezké, kdyby ho takové děvčátko mělo opravdu, upřímné rádo, ale jen jeho, opravdu, beze lží, bez přetvářky, bez ohledu na jeho postavení a jmění. Ale hned zakroužil živě hlavou, jakoby to bylo nemožné, jakoby to bylo jen marné myšlení, vstal a chopil se houslí.

V tom mu matka přinesla psaní. Bylo od Hněvkovského a obsahovalo veselé přání k vánočním i k novému již roku, a také mnohé jiné zprávy, zvláště o Krameriovi, o expedici, o Heldovi, i o Thomovi. O tom nebylo mnoho, poněvadž Hněvkovský, jak psal, málo ho viděl, zvláště když Thom je u Šenfaldovských novin, nikdy ted do expedice nepřijde. Ale hlavní je to, že je u divadla, že hraje, a pilně překládá a sám snad zase novy kus skládá. Jinak, jako doma, že je všecko u něho při starém, že se ještě nic nezlepilo, protože na Thomovi spokojenosti hrubě není vidět, a že prý často bývá u modrého hroznu. (Kavárna proti nynějšmu něm. divadlu na Ovocném trhu.) Ač se Věk mohl podobně noviny nadíti, přece se nad ní vážně zamyslel. Paula tedy nepoleví a drží pořád ještě se svými proti němu.

Poslední novina toho listu, ač byla veselé psána, mladého kupce neobveselila. Hněvkovský psal o Šedivém, že je teď nešťastný pokouštěm, protože se s jeho pastýřskou staly tak divné věci. Jisté že se pamatuje (on Věk), co v expedici o ni slyšel, jak se Šedivý namáhal dostat se za ní do baronova domu, a že se tam dostal, jak už (Hněvkovský) jednou psal, že to šedivý pořídil jako učitel německého jazyka, že tu slečnu tak učil, až se s ní v hraběcí zahradě Gallasovské večer při měsíčku sešel, a tím své vyučování skončil, jelikož, jak slyší, starý baron Materna něco zvěřil a proto dal nešťastně z domu. Ale Šedivý, je muž Amor byl milostiv, že vyzvěděl, kde slečna je, u měšťáka bohatého, a také že to pořídil, že mohl jí psaníčka posílat. A také ona, ta Maternová, že mu několikrát psala. Ale pak dost, jakoby ufa, ačkoliv se v domě nic nezměnilo. Tajný posel, služka, zůstala věrna; za to slečna přestala sam dopisovat. A to že Šedivého trápí a že jisté teď nějakou truchlou složí, když sám tolik a zbytečně truchel nad ženskou nevěrností, které se mohl nadíti.

Věk to tak zlehka nebral, jako přítel Hněvkovský. Drže list v ruce, hleděl do země a myslil na Thama, na Šedivého, na Paulu, a přece se mu Bettina na mysl kmitla, a na tu Maternovu. Byla také taková nezkušená panenka z venkovského zákoutí, povídali to v expedici, byla hodná, a medle — Pojednání mával rukou a kvapně vstal. Rozsvítil a sedl ku knize.

To o vánocech bylo naposled, co děle a vážně uvažoval o ženění a o ženských. Přivlela jej na to bezděky vnučka staré Snížkové. Došel však k divným konečím, a dřívější nedůvěra jeho jenom utvrzovala témi zprávami z Prahy a vlastními úvahami. Při tom zůstal, a ženění zůstalo v dalekém poli.

XXII.

Ke korunování.

Za to si hleděl tím více svého obvodu a počal si také všimati veřejných záležitostí. Loni se vykonal ještě veliký hromadný obecní

letos, když se jak obyčejně odbývala po novém roce, podíval se do ni. Sešli se tam purkmistr, konšelé a všichni sousedé. Ti, aby vyslechli počet své obecní zprávy, jež předčítal syndikus či písař. Než ten počet nebyl hlavní věcí. Sousedé, jak seděli na lavicích nebo na židličkách, oholení, v kabátech nebo kožichách, mnozí více sedělci nežli měšťané, v prostých vlasech, nebo do copu svázaných, starali se více o korbele, piny a džbánky, a by je měli pořádku, neměně aby se jim dostalo nejlepšího homolek, hodné proleželých, pěkně začervenalých, s kminem, kteréž s chlebem a máslem, jako všecko to pivo, sly na obecní utráty. Ukusovali z krajíců i z homolek, od nichž se jim mezi zuby proběhávalo jako běloučná smetana, zapjeli, a zase zvýkali, až jim pod spánky kopečky naskakovaly, a hleděli na syndikusa, jenž s brkem za nechem seděl v čele za stolem, mezi radou a konšely a vedle purkmistra a četl obecní účty. Hleděli, mrkali i hlavou pokyvovali, jakoby poslouchali; to ti přední. V zadu již polohlasný hovor se probouzel. Ale oni ti ani oni nedbali hrubě cifer a udání písařových, jedni prvo a homolky, druzí také proto i proto, že byli přesvědčení, že je všecko v pořádku.

Jen Věk kupce, stojící v pozadí, stranou velikých, zelených kamen, bedlivě všecko pozoroval, i poslouchal nejšetrněji, i čtoucího i konšely, kteří vážně před se hledíce v duchu se těšili na pečinku a sklenku vína, na něž je purkmistr po hromadě pozval, rozumí se také na obecní útráty. Zatím poslouchal spokojeně a bez starostí, věduce, že všecko bude jako loni, že se pivo vypije, homolky snědí, a účty schválí. Netušil však, že ten nejmladší soused v pozadí jich nevěřil, že vidí, jaké je, byt i ne nepočetivé, ale ledabylé hospodářství, jak se zbytečně peníze plývají, jak by leccos dobrého se dalo poříditi, a leccos také zrušiti, jako toto pít a jít samo. Sám, poněvadž skleničku přijati musel, nepil a nejedl, a jen si přitukoval, když sousedé mu "zavdávali", již plní hovoru, kdy hlas došláplého syndikusa zanikal v obecném šumu. Jak sousedé mladému kupci zavdávali, připil mu nejeden z nich na to, až také on tamhle u stolu bude sedět mezi konšely, a třeba ještě výš, ale konšelem že musí být a bude, a to proto, že má vtipy a učnost a boty, protože nechodí v létě bos a bez punoček jako tamhle konšel Pinkava, který jen svá chlupatá lýčka ukazuje a ne své rozmyšlenky.

F. Věk už prve, když účty slyšel, uznal, že by tam bylo třeba hodné zamíst, a že by s tím bylo dost práce; ale nyní, když mu předčasně ten "konsulat" nabízel, upřímně, nebo jako perníkář Pecen ze zlosti na konšela Pinkavu, a když viděl, že velikou hromadou začíná pivo vládnout, vytratil se ven.

V tom už se stal mladý Josefina sta Dobrušským sousedem, začav se zajímati a starati o záležitosti své obce, kterou dříve jako nezkušený student Aherdor nazýval a o ní vtipkoval. Ted počal na nápravu pomýšleti. Sousedských však zabav si dosud málo hleděl. O masopustě nešel nikam a nikoho nezval; o ostatecích v pondělí pak nezbývá obvyklého veselí a štvěratství, chtěl odjíti za obchodem do sousední vesnice. Ale jak kus z domu vyšel, zdrželi ho známí i veliký hluk, jenž se více a více blížil s maskarami. Byli to synkové mostští divné a směšné přestrojení, ten v kožichu za medvěda, ten za medvědáře, onen za žida; ten v divném fraku a šepici i ve velikém nose si vykračuje, nesl kočku v klaci, sousedé jeho psali na přálku a tlučili na bubínok, nemohla přehlušiti štěkot a lání čtyř psů, z nichž každý byl odjinud, a jež na opratí vedl synek v červeném fraku na ruky obráceném, v divném papírovém klobouce a v dlouhých vosech z koňských hlín.

Splášená kočka v homolkové velké klaci lítala jako divá, conila zuby, pskala, psí štěkala, bubínok duněl, přálka ječela, a v tu divou

kou neladnou směs zahřímá přes tu chvíli medvědář:

"Pré — para — duj!" a uhodil vampurou medvěda, jenž fetězem finče a mruče, sebou škubal a tancoval na radost hojného kol obečstva, dětí, mladých mužů i žen i starých. Všichni měli zálibu v té maškarě a všichni se k ní se směchem tlačili, tak že policajt v šedém fraku se zelenými výložky a se zeleným chocholem na třírohém klobouce sotva ubránil přestrojené synky před návalem a tlačeničičechtajícího obečstva.

Věk, ustupuje davu, dostal se bezděky až na podlažku staré Snížkové. Tam zůstal, nemohla na ten okamžik dále. Díval se na tu pestrou chumelici, i na maskary, ale v tom, jak se manč ohlédl, na ně zapomněl. Zase ten pohled! Všech zraků se v ten okamžik upíraly na bláznivé divadlo, jen jasné, pěkné oči mladé Snížkovy panenky tkvěly na něm, a tak cele, oddané, jakoby pro ně kolem nic nebylo. Ale v tom se již mladé Hee její zprudka zardělo. Postříhla, že byla v tom svém pohledu překvapena.

Mladý však kupce rychle obrátil zrak, jakoby nebyl nic viděl. Vyhlídal se, než i ze šetrnosti tak učinil. Když se pak za chvíli obrátil, chtěje dále jíti, Márníku již nespapřil. Zmizela ze skupiny děvčat, s kterými stála, a marně se po ní ohlédl.

Po té jí neuvěřil kolik dní. Všiml si toho. Když ji pak potkal, nezastavil se s ní, a jen pozdravil. — Bylo to z úmyslu. Ale aby si jí nevšiml, když ji zahlédl buď na ulici nebo naproti, toho nedokázal. Viděl jí, jak se jaro blížilo, častěji ji nahoře na sedničce u okénka plného měsíčných, drobných růží a jiných květin. Hleděla si jich pilně, a záležala je obyčejně, když on meškal dole v krámě. Byla však patrně ráda, když se z nenadání ukázal naproti, v okně svého pokojku a jí pozdravil; ale tu se pak sama dlouho u okna nezdržela.

Na prvního máje záhy z rána vytrhl se F. Věk na sedničce ze spaní. Na kvap se ustrojil a usedl ku psacímu stolu, neboť mu připadlo, že večer zapomněl napsati gratulaci, a ta že musí ještě dnes a teď ráno prvé, aby došla v čas k formánovi do Prahy se vypravujícím a také v čas do Prahy, kde za nedlouho tohoto měsíce měl slaviti Kramerius sňatek se svou Věnkou. Mladý kupce psal a skládal ardeční přání, myslel při tom, aby znamenitě vlasteneč byl šťastnější nežli Thom, a bude-li.

V tom, když dopisoval, zazněla z daleka hudba. Hudebníci slavili jítro prvního máje. Hráli pěkně. Byl to ze školy Věkova kmotřička, regenta chori. Na okamžik mladý kupce poslouchal, pak vzpomněno je, vstal a otevřel okno. Naproti na dvou malých oknech nahoře na sedničce u Snížků visely dosud nehnuté bělostné, plátěné záslonky. Všiml si toho, ale pak uváben, upřel zraky na rozložitou, vysokou hrůšku starou, obalenou bělostnými, nesčíslnými květy, stojící v zadu za Snížkovými stěnami. Také za jeho sousedními domky a příbytky, Věkovi naproti, vzrůstaly se koruny kvetoucích stromů nad šindelové střechy do ranního, svěžího vzduchu. Dlouho však nestál. Vychýlil se ještě u okna po hudebnících, kteří se u každého domu zastavovali, usedl zas a dopisoval gratulaci. Hudba mu v to hrála: lesní rohy, truba, klarinety a basa; a již také plněji mu vnikalo do sedničky májové světle, a v něm zaleskla se plocha jeho pěkného klavíru i hřbety knih nad ním na stěně.

Jak se pak hudba již hezky blížko ozvala, ohlédl se, maje již jen několik slov dopřati. Nedopsal však, nýbrž jak seděl poloobrácen, zadíval se naproti. Tam v ten okamžik vyhrnula se bílá záslonka rychle do výše, okénko se rozlétko, a v něm za kvetoucími květinami povychýlila se vnučka staré Snížkové. Kvetoucí stromy v pozadí i všechny střechy a štíty protějškých stavení byly té chvíli již v plném proudu ranních paprsků. Z nich vyjasnila se lomenice starého Snížkova stavení, v nich zaskvěly se živější barvy květiny v oknech sedničky. Nejpěknější svědělý mladé, divé hlavy za květinami, prouděly ale vskuseš nešťastně, hrajících vlasů hudebních, čistého, jako dětského ještě žela a svěžího, pěkných hl. Vyhlížela hudebníky, kteří v kořících kabátech i ve fra-

ku úzkých rukávů a vysokých límčů, v třírohých kloboucích a v punočkách, stáli opodál blíže sousedovy podlažce a hráli nějaký pěkný "minet."

F. Věk zapomněl toho okamžiku na psaní, ale nevnal, schvalně, aby nespláhl svůj protějšek. Nechav všech úvah hleděl jen na slibný zjev svěžího děvčete, jež mu v ten okamžik připadlo jako orosené poupě. Ale pak když viděl, že upřela své zraky zkoumavě na jeho okno, přistoupil náhle z pozadí svého pokojku k oknu, na okamžik zápasiv, má-li tak učiniti. — Viděl, že jí v očích zrovna zaavítlo, když jej shlédla. Nach jako červánek kmitl se jí po čele, živě pokynula hlavou a usmála se mile na jeho pozdravení.

V tom přistoupila stará Snížková k oknu. F. Věk, prve nežli ho spatřila, rychle jakoby ze strachu, aby nebyl přistižen, ustoupil. Zabaluje gratulační list, po oku se díval na protějšek. Tam babička s vnučkou hleděly dolů do ulice a naslouchaly hudbě pod nimi hrájejí.

Prve, jak viděl Márníno živě pohnuti, byl mile jat. Tomu dojmou se nemohl ubrániti. Nyní však už měla zase rozvaha vřeh i nedůvěra. Dojem půvabného obrázku si tím zkalil, ale obrázek ten, zjev mladé, svěží dívčiny nechtěl mu přes všechny zásady tak snadno z mysli. —

V tu dobu počaly docházeti různé a většinou samé veselé noviny. Nejvíce jich mladý Věk věděl. Měl je z novin, z psaní Hněvkovského i Heldových i ze zpráv formánů, kteří z Prahy přijížděli. Bylo jisto, že se císař Leopold dá v září korunovati na českého krále. V máji již zaslechli, že se královská zahrada na Hradčanech, dotud tak dlouho zpustlá, znovu a krásněji zřizuje; nedlouho po té oznámily noviny, že dvorský komorní furýr, Lenoble, jako dvorský kvartýrmistr přijel na královský hrad, aby upravil všechny byty pro dvůr i Svatovítský chrám pro korunování.

Formani a pocestní vypravovali, jaký je v Praze shon, jak už teď přede zněmi se změnila místem k nepoznání, jak všude čistí, obilují a opravují domy, dláždějí ulice, jak už teď páni stavové dávají na svůj náklad poříditi více lamp do ulic, že pobíží kamenného mostu vystaví se lodní most, jak všecko se v Praze zdražuje, ačkoliv onafodové tomu brání seč jsou, ale nejvíce že stoupají ceny bytů. Ty že si ežli panstvo již teď zamlouvá, a hubený konšel Pinkava, bledého obočí a bílých řas, pihovatý, jež nie na světě nezajímalo, nežli jeho krávy a pole, začal zpravidla bos, s nahými lýtky, jak chodil z pole, pobíháti po zprávách, jaké jsou obilní ceny. Znal, když při tom slyšel, že jeden polský šlechtic ujednal padesát dukátů denně za byt a jeden domeček je dostal tři sta dukátů za kvartýr, a to jenom na čas nastávající korunovace, t. j. asi na čtrnácte dní! Konšel trnul nad těmi cenami, a co by se tu vydělalo; ale také se zase těšil, jak je všecko drahé, že i světle, svíčky a olej už jsou a budou dražší, protože se chystá taková paráda se světle a ohněm.

Na podlažce u Snížků, kde za vlažných letních večerů sedala Snížková se sousedkami a kamž i někdy stará Věková si zašla, na černou hodinku, zajímalo zase to, že kostel sv. Víta je teď zavřen, protože v něm už teď připravují trůn a všechnu okrasu ke korunování, a jakého panstva se už teď do Prahy sjíždí, a co bude biskupů, a arcibiskup že bude korunovat, a že už teď brzo tu českou korunu z Vídně přivezou.

(Pokračování.)

Pravdivé oznamování.

"Často vidím a slyším naše ohlásky v novinách a blbě se mi poctivý způsob, jímž před veřejnost uvádíte pravdu o vlastnostech vašich léků. Trpěla jsem nesčetnými bolestmi hlavy a nic mi nepomáhalo, až jsem zkusila Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii. Obyčejně hned první dávka bolesti hlavy zastavila." — Z dopisu paní Veroniky Šafranové, E. Mauch Chumk, Pa Severovy Prášky proti bolestem hlavy prodávaji se v lékárnách; cena 25c. Přípravuje firma W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

ZDARMA všem trpícím mužům, ženám a dívkám.

Obdržíte na zkoušky lék zdarma na několik dnů. Wheelerovo Bylinné thé je silitel jater, ledvin a krvečistite Muži, ženy, dívky a starouškové.

Často nevíte, co Vás více bolí, a tu náš lék dá úlevu a zdraví. Žádný patentní lék. Pište ještě dnes.

Jest to čistý přírodní lék, zdravotním zákonem prozkoumaný a zaručený, že jest takovým, jak se o něm praví. Poskytne úlevu při zácpě, záduše, kyslosti v žaludku, zlučenosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, červech, boloti v zádech, nezáživnosti, malarii, kasil, nastouzení, bolestech srdce, zlaté žile, revmatismu, neuralgii, dně, bolestech v boku, boloti v krku, rozčilenosti, zemlenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žlutence, pupenících, vyrážce, tasemnicí, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulic, nádorech, lísejích, zastaralých bolestech a všech nepořádeků krve a ledvin. — Chuti jest velice příjemné. — Žádné jiné thé se nemůže ani porovnat s naším thé, neb máji obyčejně jen několik druhů bylin v sobě a mohou se tím pádem velice levně a ve větším množství prodávati. Pomáhá však nemohou podobné léky jako naše thé, které má v sobě 12 vzácných druhů bylin a mnohé z jiných zemí přivezených bylin a každá z nich koná zvláštní povinnost v této lidském. Žádné boleni po užívání.

Máme též zaručené léčení pro KATAR. Trpící, slabé, unavené, předěsné sestárlé matky a ženy, slabé a bledé dívky. Máme zvláštní léčení pro muže a pro všechny bolestné, choulotivé nemoce žen a dívek v jakémkoliv případě a stáří. Neodkládejte s léčením, a bude pozdě. Zachraňte Vaše zdraví. Jáme vždy trpícím mužům, ženám a dívkám k službám. Na tisíce krajanů užívalo a užívá naše léky k úplné spokojenosti a kdo jednou naše léčení zkusil, sám je z vlastního přesvědčení dále odporučuje trpícím. Popište a dávkou svou nemoc a pošleme Vám obratem pošty poradu a lék zdarma na několik dní na zkoušku a knížky o nemocích. Neposlajte peněz! Zkouška Vás přesvědčí. Račte psát, jak jest Vám líbo, anglicky neb česky. Adresa:

MARIE VOTÝPKA, c. of

Theopholine Remedy Co., Dept. 10,

So. Bend, Ind

DR. JAMES W. NOVÁK.
český zubní lékař.

Continental Block — 15, a Douglasův, Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 5077. — Residence, 915 William St.; Phone Douglas 6019. — Krajané z venkova, kteří nejsou s domácí prací zubařskou spokojeni, učiní dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Drm. Novákovi, jenž za veškeré práce v šoru svém úplně račí. 3414

Frank Svoboda,
umělecký závod

POMNÍKOVÝ

Největší
sklad pomníků
ve Spojených Státech

1417 South 11 th; Street
Phone Doug. 3444
1215-25 So. 13th Str.
Phone Doug. 1872

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

primo po nových třenobroubových poštovních paracích od 7,500

do 10,000 tun nosnosti.

Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau,

Kocin, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

11. kajuta z Baltimore do Brémen od \$57.⁵⁰ nahoru

Tyto parafky mají pouze jednu třtinu kajutní, která označena jest jako 11. kajuta.

Vše zmínované parafky jsou výhradně nové, výborně shodované a silnou zastřešené pokle kajutní se palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další spřky požádají generální jednatele:

aneb jejich zástupci v zemi.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Illinois.